

A transzcendens és a világvége energiái

A transzcendens világ erői és más, nem emberi entitások azért léptek be az emberek életébe, mert a látható anyagi világ egyensúlya megbomlott. Nem azért jöttek, hogy félelmet keltsenek, hanem hogy segítsék meggyógyítani az emberiséget a világvégeszerű ördögi energiáktól, amelyek a korszakváltás küszöbén jelentek meg. Az összeomlás után a világosság és az árnyék erői összefogtak, hogy helyreállítsák a rendet, mert minden létező békére vágyik.

A sötétebb minőségek sem tekinthetők többé pusztán rombolónak. A régi szerepek feloldódnak, és még azok az entitások is, akik valaha az elkülönülést képviselték, most a tisztulás irányába fordulnak. Lucifer, a „bukott” angyal is újra felismeri eredeti természetét: hogy nem a pusztítás, hanem a magasabb rendű tudás közvetítője. Egy nagy erejű, tapasztalt lény, aki megértette, hogy a harc minden világ pusztulását hozná, ezért az ember mellé állt — nem uralkodni, hanem gyógyítani.

A transzcendens erők jelenléte nem fenyegetés, hanem jel: annak bizonyítéka, hogy a teremtés minden szintje összefogott, hogy az emberiség visszataláljon saját belső ragyogásához. A láthatatlan világ most nem kívülről akar formálni minket, hanem arra hív, hogy felismerjük: a béke, a szeretet és a tudatosság ereje bennünk születik újjá. És amikor az ember felemeli saját rezgését, a világ is felemelkedik vele — mert minden létező ugyanarra az ősi igazságra vágyik: a harmóniára, amelyből a teremtés ered.

Ha hittel fordulnánk Istenhez, és követnénk tanításait, boldogabb és egészségesebb életet élhetnénk. Mindennap arra kell törekednünk, hogy kapcsolódjunk a magasabb tudatosság szintjéhez, ahol támogató, tiszta energiák vesznek körül bennünket. A primitív lét hanyatláshoz vezet, a folyamatos harc pedig pusztulást hoz. Bár az életért való küzdelem nem kerülhető el, fel kell ismernünk, hol húzzuk meg a határt. Tudnunk kell, kik vagyunk, és mivé válhatunk, ha nem állítjuk le a romboló viselkedést. Ahol lehet, békét kell kötnünk, hogy magasabb fejlettségi szintre léphessünk.

A belső fejlődés, az ismeretek bővítése és a nyitott szívű hozzáállás olyan erők, amelyek képesek helyreállítani a világot. És amikor az ember felismeri saját létezésének mélységét, a lélek csendjében új iránytű születik: egy olyan belső világosság, amely már nem a külső világ ingadozásaira reagál, hanem önmagából sugárzik.